

ЗЕМЛЕДЪЛСКА ЗАЩИТА

Мухв. За чит. „Съединение“

ОРГАНЪ НА БЪЛГАРСКИИ ЗЕМЛЕДЪЛСКИ НАРОДЕНЪ СЪЮЗЪ.

В. „Земледѣлска Защита“ излиза веднѣжъ въ седмицата — въ Сръда. Цѣната на вѣстника е за година 5 лева въ прѣдплата. За странство се прибавятъ само пощенскитѣ разходи.

Всичко което се отнася до вѣстника се изпраща до администрацията въ гр. Плѣвенъ.

За частни обявления се плаща по 2½ ст. на дума въ послѣдната страница, а на първа по 5 ст. Обявления отъ съдебнитѣ пристави се помѣстватъ по особено споразумение.

Неплатени писма не се приематъ и необнародвани ръкописи не се връщатъ, освѣнъ ако са придружени съ пощенска марка.

„СЪЕДИНЕНИЕТО ПРАВИ СИЛАТА“

ИНТЕРЕСНО ЗА ЛОЗАРИТЪ

Американски лози, разни видове, ашладисани, укоренени и рѣзници, се намиратъ за проданъ въ разсадника за американски лози на Я. СТ. ЗАБУНОВЪ въ гр. Плѣвенъ.

Цѣнорасписъ при поискване безплатно.

Еленка Д. Карабѣлева

и

Христо П. Чоколовъ

С Г О Д Е Н И

15-й Августъ 1902 година.

Плѣвенъ

Севлиево

Настоящата замѣнява отдѣлнитѣ покани

Една образцова земледѣлска дружба.

При многото земледѣл. дружби въ Княжеството, имаме дружби за уредбата на които остава още много да се желае, но има и такива, които съ право биха могли да се посочатъ като образецъ на другитѣ. Днесъ ние ще посочимъ на една такава дружба, която още съ врѣме е била, останала е, пъкъ и днесъ продължава да е една отъ ония, на които трѣбва да се сочи съ прѣстъ Тази дружба е въ селото Долни Джбникъ, Плѣвенска околия. Нѣщо прѣди двѣ години, слѣдъ паданieto на режима на черкезитѣ (либералитѣ) въ това село имаше общински изборъ. Дружбата върна на своето призвание поиска да има въ селото си общински съставъ такъвъ, който да отговаря на дѣйствителнитѣ нужди на селото, да се погриже за поминъта на населението споредъ срѣдствата и възможността, да направи нѣщо по просвѣтата, медицината, управлението и пр. и пр. въ духъ на исканията на Земледѣлски Народенъ Съюзъ, изработени и приети въ разни конгреси. Избраницитѣ на тогавашний общински съставъ подписаха и нуждната за това декларация, въ която тѣ декларираха тържественно, че строго ще се придържатъ и ще останатъ вѣрни. Но властѣта, сладката властъ какво не прави? Избраното кметство скоро се отклони отъ общанието си. То заряза и декларация и общание и тути-кванти. Почна селото да негодува, но какво отъ това? Централната властъ стоеше задъ гърба на кметството, та послѣдното нѣмаше за какво да се бои. Това бѣше до послѣднитѣ общински избори. Но и тука кметството си показа рогата. За да спечели общински изборъ въ селото,

защото властѣта не се испуща така лесно, то прибѣгна и до злоупотреби. То не раздаде картитѣ на избирателитѣ си, само и само да спечели избора. Но и селянитѣ не дрѣматъ вече. Пословичния по проститията си нашъ селянинъ, както обичатъ да го кичатъ нашитѣ партизани, знае добръ свойтъ интереси. По покана на земледѣлската дружба събиратъ се всички избиратели, усжждатъ повѣдението на кметството си по нераздаване картитѣ и опрѣдѣлятъ си кандидати, които подп сватъ слѣдната: програма.

Програма на земледѣлската дружба въ с. Дол. Джбникъ по която трѣбва да се ръководи извращения отъ нея общинския съвѣтъ.

Общинския съвѣтъ ще има за цѣль:

I. Просвѣта

- 1) Да се грижи за отварянieto въ селото и на VI отдѣленне макаръ и на общински срѣдства;
- 2) Да подпомага материално бѣднитѣ дѣца отъ селото ни да свършатъ поне мѣстното училище;
- 3) Да се грижи за уреждането на училищна градина;
- 4) Да подпомага материално селското читалище.

II. Медицина

- 1) Да подобри въ хигиеническо отношение селото ни;
- 2) Да поддържа общински фелдшеръ и аптека.

III. Управление

- 1) Еднакво да прилага законитѣ и общитѣ разпорѣди къмъ всички;
- 2) Запазване общинскитѣ имоти отъ посѣгателство на частни лица;
- 3) Прѣдварително обсъждане на общинския бюджетъ и на всички по важни общински въпроси и зачитание гласа на болшинството;
- 4) Даване 6 мѣсеченъ отчетъ за дѣятелността си;
- 5) Слѣдитѣ на кметството да се провѣрватъ отъ пълномощници на всѣка политическа група.

IV. Общи распорѣждения

- а) Статистическо проучване селото ни въ всѣко отношение и мѣрки за економическото му подобрене;
- в) Подпомагане частната инициатива въ полезни нововъведения;
- с) Незачитание противозаконитѣ распорѣди на властѣта.

Ний долоподписанитѣ лица опрѣ-

дѣлени за кандидатъ въ общинския съвѣтъ, въ случай че бѣдемъ избрани, се задължаваме устно и писмено прѣдъ то общо събрание, че строго ще се придържаме у подписаната отъ насъ програма; въ противенъ случай, ако се отклонимъ отъ нашето честно общание да изпълнимъ тази програма, да има право едно общо събрание да ни заповѣда да опразнимъ общината безъ какъкви притенции.

П о д п и с и :

Бешко Дуновъ, Владимиръ Ниновъ, Герго Ивановъ, Мар. Вѣтковъ, Велю Динковъ, Иванъ Йотовъ Ниновъ, Кжн. Станковъ, Влади Ивановъ, Петко Д. Тотовъ, Вѣло Недѣлковъ, Игнатъ Михаловъ, Христо Ив. Раколовъ.

Въ денътъ на избора се стигатъ всички, взиматъ си картитѣ отъ кметството и искарватъ съ болшинство опрѣделенитѣ отъ дружбата кандидати. По този начинъ землед. дружка въ с. Д. Джбникъ успѣва и взима общински съставъ въ рѣцѣтъ си, на който съставъ възлага редъ мѣропрития за въ полза на селото.

Добъръ урокъ за измѣнницитѣ!

Въсползувани отъ този случай, ние посочваме за примѣръ и образецъ Д. Джбнишката земледѣлска дружба на другитѣ въ княжеството, която заслужва всѣка похвала и подражание.

Трѣбва ли да се въведе земледѣлството въ народнитѣ училища и въ войската?

(Нѣколко мисли).

Неуспоримо е, че образованieto, разбира се, съ воспитанieto, играе днесъ най-големата роль въ нашия животъ. Коя и да вземемъ отъ човѣческитѣ дѣятелности (професии) виждаме, че съ помоща на науката, чрезъ образованieto, гледа се колкото е възможно по добръ и по-лесно да се извърши една работа а при това и по-вече приходъ да принесе томува, който работи. Безъ нуждната подготовка, безъ да се съображаваме съ духа на врѣмето и мѣстнитѣ условия, никое прѣдприятие, никой занаятъ не може да ни възнагради както трѣбва, даже нѣщо по-вече — той пропада.

Отъ всичкитѣ човѣчески дѣятелности, земледѣлството, ако и най-старата и егзистенчната за единъ народъ, е останала, за съжаление, много назадь по отношение на прогреса, спрѣмо другитѣ профѣии на живота, и то въ единъ земледѣлски народъ като нашия... Ето защо констатираме вмѣсто благосъстояние — регресъ и отпаданъ не само въ земледѣлството и занаятитѣ, но и въ всичко свързано съ тѣхъ. Че това е тъй, всѣкъ отъ насъ знае. Колко земледѣлци живѣятъ днесъ въ достатъкъ, колко сѣтия които справедливо биватъ възнаграждавани за пролѣтия потъ прѣзъ годината?—О! много малко. И ако има

днесъ хора, които да твърдятъ, че селянина ни добрува, тѣ лъжатъ и себе си, и тѣ сѣ хора които не познаватъ живота му, хора заблудени отъ личнитѣ си интереси. Тоя, който познава живота на нашия селянинъ, ще ни констатира печалния фактъ. Колко сѣ днесъ земледѣлцитѣ, които да не дължатъ било на равни лихвомци — лихвари, било на банки, каси и под. По колко декара земя отъ плодородната майка България има своя собствена днесъ земледѣлецъ, какъвъ инвентаръ има и какъ най-сетнѣ живѣе той...?

Но да оставимъ за сега това, което почти всѣки чувства, а да се позанимаемъ съ въпроса: коя е главно причината на всичко това? Причината е, ще отговоримъ на кратко, неподготовността на земледѣлците, неговото баснословно невѣжество и лековѣрие. Но явява се другъ въпросъ: защо земледѣлците да не прогресира и защо мизерията да съществувва днесъ посрѣдъ тая трудолюбива маса? Дали тия хора сѣ неподходящи, неспособни за това? Дали условията въ които днесъ живѣемъ, сѣ неблагоприятни за това?—Ето единъ интересенъ въпросъ за нашитѣ економисти, отъ точното разрѣшение на който ще зависи много.

Земледѣлското сѣсловие, както е признато, е първия дѣятелъ въ човѣческото общество, то е основния камакъ на държавата и пр. и пр., защо тогава съ неговитѣ сѣдби си тѣй играеме, защо му не помагаме?? Това е голѣмъ грѣхъ, който ще тежи върху ръководяцитѣ ни кръгове.

Много отъ селянитѣ ни сѣ дѣйствително нѣкакъ си „contra“ на обрѣзованieto, като считатъ че имъ е непотрѣбно и излишно, навеждаючи примѣри, че прѣдѣлитѣ имъ много по добръ живѣли, макаръ че не били тѣй образовани. Обаче селянина не може да види тая грамадна пропастъ, която съществува между „нѣкога си“ и „сега“. Той не иска да признае, че нуждитѣ му се увеличаватъ, че нему днесъ 4—5 пати по-вече нѣща му сѣ потрѣбни, отъ колкото трѣбвало на дѣда или на прѣбаба му, па не знай още че и нивицата му, както и той самия, сѣ днесъ сравнително много по бѣдни и по пустали, отъ колкото въ доброто старо врѣме. На такъвъ човѣкъ не трѣбва и да се чудиме, защото него нѣма кой да го научи, а освѣнъ това нагърбенъ подъ брѣмето на тежкия животъ, не му остава врѣме да помисли нѣщо и върху себе си...

Голѣма частъ отъ нашитѣ селяни — душата на нашия народъ — не може тѣй да се образова въ нашитѣ училища, да научи това което му трѣбва, както другитѣ ни сѣсловия. Да прослѣдимъ на кратко живота на селския синъ. Селското дѣте на 7 год. трѣбва да се даде въ основното училище гдѣто прѣкарва цѣли 4 год. на често и $2 \times 4 = 8$ години. Какво пъкъ научава прѣзъ това врѣме

дѣтето? — оставаме родителитѣ на тия дѣца да говорятъ... Ще признаемъ само че нищо, или много малко отъ това, което му трѣбва да знае въ живота. Съсипватъ го да учи дати и подобни нѣща, пълнятъ му главата съ прави, чупени и незнамъ какви си ливии, обаче отъ земледѣлното нищо! изключая тамъ гдѣто по милостъ Божя учителя се е случилъ да бѣде запознатъ съ земледѣлното, или пъкъ е любителъ на това (пчеларъ, овощаръ и др.) Но колко сж днесъ учителитѣ ни запознати съ земледѣлното и които да се занимаватъ съ него? Нѣколцина синове само, а останактъ прогресираща въ пътя на криво-разбраната цивилизация... А при това, говоримъ че имаме училища за народа, които обаче ни подготвятъ всичко, но не и бѣдащи стопани — българи. Да кажемъ сега че дѣтето напуска най-сетнѣ скамейката на задължителното учение, обаче то тамъ не чуло и не научило нищо отъ това което трѣбва на баща му. Какъвъ пчеларъ, какъвъ овощаръ, на най-сетне какъвъ стопанъ ще бѣде отъ него? — Никакъвъ, стои отговора на устата на всѣки единъ отъ насъ. Тукъ всѣки види гдѣ е грѣшката въ училищата на земледѣлската България, и ето защо всѣки свѣстенъ дѣятелъ въ това поле трѣбва да иска въвеждане *ирригационното на земледѣлното въ селскитѣ ни училища*. За какво ще послужи на дѣтето ни, ще попитаме, като напусне училището, че знае нѣколко басни, цѣли свѣтовни истории, всички рѣки и планини и пр. на цѣлия свѣтъ, когато не знай да си посади едно дръвце въ градината? Запознайте го най-напрѣдъ съ това, което ще го храни, съ това отъ което зависи живота му, а тогава чакъ, ако има врѣме и срдѣства, прѣдавайте му другото.

Обаче не е само основното училище отъ което трѣбва да очакваме да даде на селското население познания по работата му. Не стига само тѣ. Нашия младежъ прѣкарва и другъ единъ жавотъ, за болшинството 3—4 годишенъ, а той е *назарения животъ*. Мнозина сж се наказвали и наказватъ за развратителното влияние, което указва тоя режимъ върху крѣпкитѣ духове на младежитѣ, нъ цѣлѣта ни тукъ не е да говоримъ върху това? Искане да кажемъ нѣщо върху подобрието му, или какъ можемъ да направимъ, щото тукъ младежа освѣнъ гдѣто да набива военски духъ, да се приготвява и за бѣдния си животъ, т. е. да кажемъ нѣщо *върху ирригационното земледѣлното въ войската*.

Да продължимъ. Щомъ като младежа (разбираме селския) свърши основното училище, какво прави? По голѣмата частъ отъ тѣхъ оставатъ при бащитѣ си, други отиватъ на занаятъ. Желало би се, щото сега именно да се даде въ земледѣлско училище, обаче трѣбва да видимъ дали това се позволява отъ интереса на стопанството. Заможния дава сина си да учи по-нататъкъ, а бѣдния...? Той чака, щото частъ по скоро да искара дѣтето му това което закона му налага, за да му помага при работата. Всѣки земледѣлецъ не може да поддържа сина си въ земледѣлско училище, макаръ и да вижда врѣдата отъ това, а държавнитѣ, окръжни и др. степенни, тѣ не сж за земледѣлното, тѣ сж за слѣдвающитѣ рисуване, музика и под. за въздаване на художественния духъ на българитѣ, на макаръ и при правенъ стомахъ.

Слѣдъ жетва сме. Отъ рано сутринъ до късно вечеръ на всѣкъдѣ вършеятъ, съ хектолитри потъ се излива изъ тѣлото на земледѣлца, обаче въ резултатъ, гдѣто се покаже, всѣкой го дърпа: бирникъ, търговецъ, лихваръ и пр. И отъ всички трудъ най-накрай за него ще остане камарка бобъ, лукъ и торбица жито. Съ това той съ мно-

го численното си сѣмейство ще трѣбва да прѣкара до жетва и то далеко....

И отъ тоя човѣкъ искаме да отдѣля пари, да копува машини, да издържа сина си въ учение, да плаща данаци и пр. и пр. Това е невъзможно.

Тукъ виждаме именно колко струватъ нашитѣ училища, въ които, тоя за когото сж отворени, нѣма нито врѣме, нито срдѣства да праща дѣцата си тамъ. Ето защо ний трѣбва да множимъ другъ родъ училища, а тѣ сж нагледно практическо земледѣлскитѣ. И ето че крачката къмъ това е направена съ отваряне ниши земледѣлски училища, като въ Борушъ, Т. Пазарджикъ и др. Нъ на прѣдѣлта. Да допуснемъ, че на младежа въ основното училище му е даденъ вече по-тѣтъ, вдѣхната му е вече любовъ къмъ науката и любознателностъ и той работи до като го свика набора. Тамъ селския или търговския синъ понаучилъ реда и станалъ, тѣй да кажемъ, дѣсна ржка на баща си при работата, ето че го канятъ въ строя И наистина, това е голѣма загуба за едно срдѣдно селско сѣмейство, каквито сж нашитѣ. Работнитѣ ржцѣ намаляватъ. Бащата често старѣ, другъ синъ нѣма, ето готово нещастие... И какъ си помагатъ? — Родителитѣ му намерятъ булка, женатъ го на 17—18 години само да добиятъ 2 ржцѣ, които да замѣстятъ тия на си на имъ. И ето вамъ щастлива женидба! Три години цѣли отдѣлени единъ отъ другъ.... Искане послѣ службата на отечеството, нъ се връща вече нито добръ баща, нито пъкъ стопанъ. Развалилъ се, изхлѣзълъ се и какво? — тѣри служба, бѣга въ града. За не о вече земледѣлното е чуждо, то е трудна работа. И ето гдѣ е гибелта за нашата страна. Единствения сигуренъ лѣкъ въ случая е въвеждане за по-край другото обучение въ войската и *земледѣлски курсове за войници*, които отдавна съ успѣхъ се практикуватъ въ страни като Белгия, Австрия и др. (вижъ сп. „Садово“ т. г. кн. V). Тия курсове освѣнъ професионално, въспитаватъ и морално. Не ще виждаме вече селскитѣ синове да не се възвръщатъ при баща си, нъ ще бѣдатъ за него радостъ и подкрѣпа, научили безъ особени изживявания на пари и врѣме, много ползвни нѣща. Покрай това ще се даде възможностъ, не само на селския синъ, нъ и на всѣки гражданинъ—любитель на земледѣлното да си отпочине отъ тѣжкитѣ упражнения, въ редоветѣ като слушателъ на единъ такъвато курсъ. И не е ли така? Младежа прѣкарва въ войската най-цѣлното си отъ живота врѣме. То е врѣмето на цвѣтуция му вѣкъ, вѣкъ пълненъ съ енергия и сили, както физически тѣй и умственни. И извѣстно ни е че главния контингентъ въ нашата армия съставляватъ селскитѣ синове, хора работници—земледѣлци. Не би се повѣрвало какъ лѣсно би ставало обучението въ земледѣлие, тия хора отдѣлени отъ ралото, при тая дисциплина, която сжществува тамъ. Всичко би отивало правилно и съ успѣхъ, за което ни свидетѣлствуватъ чуждитѣ гарнизони, въ които тия курсове егзистоватъ. Въ зимѣ солдатитѣ нѣматъ много работа и по-голѣмата си частъ отъ врѣмето прѣкарватъ въ казармитѣ, тѣй да кажемъ „на лафъ“. И зимата е именно врѣмето за тия курсове, които никакъ не би били въ ущербъ на военния прогресъ и охотно би се посѣщавали. А нека се помни, че всичко що се доброволно върши, то дава очакванения резултатъ. Тѣй че сме напълно убѣдени, че тия курсове за нашата страна иматъ да изпълняватъ голѣми задачи и казармата тогава нѣма да се счита вече за деморализующа, нъ ще бѣде особенъ видъ училище за селянина, който като излѣзе отъ тамъ да благодари, че научилъ

нѣщо. За това при всичката апатия която срѣща тоя въпросъ въ нашето общество и литература, мислимъ, че би заслужавало да се пристъпи поне къмъ опитъ. — Може да се повърнемъ.

А. С. П-въ

Птицевѣдството въ С.-Америка.

Нѣма 50 години, пише К. Жонесъ отъ Илинойсъ, откакъ птицевѣдството въ С.-Америка се развива като занаятъ. Нашитѣ прѣдѣди и прѣбѣби мислѣха, че на чифликъ могатъ да се държатъ съ полза само нѣколко дузини кокошки, допълнени съ нѣкоя гаска, главно за перошината. Най-старото С. Американско списание, брой 33 години. Късно вече женитѣ и дѣщеритѣ на земледѣлцатѣ начеватъ да отгледватъ и продаватъ много пилета, за да си набавятъ срдѣства за дребни потрѣби. Още ми е прѣсно въ ума онова врѣме, когато жената на единъ земледѣлецъ излупи 50 пилета и зачуди всички съ това събитие.

Съединенитѣ Щати днесъ употребяватъ птачи произведения (птици и яйца) за 505 милиона долара (1 долларъ има 5 лева). Само яйцата даватъ 151 мил. дол. повече отъ скотовѣдството. Произведенията, които изкарватъ американскитѣ курници, надминаватъ по стойността прихода на което щете стопанско растение. Прѣди година птицевѣднитѣ произведения дадоха 357 мил. долара, т. е. 5.2 мил. дол. повече отъ прихода на пшеницата, 107 мил. дол. повече отъ свинарството и 31 мил. дол. повече отъ памука. Поменатиятъ приходъ е съ 119 мил. дол. по голѣмъ отъ разхода подиръ училища.

Само стойността на яйцата прѣвъ поменатата година е равна на стойността на всичкото злато, изкарано въ Америка наедно, съ златоносния пѣськъ въ Клондайкъ, за сѣщото врѣме. Безъ да гледаме на всичко това, Съединенитѣ Щати още не могатъ да покрийтъ съ свои яйца нуждитѣ на мѣстното население. Ето защо, въ 1892 год. е внесено отъ другитѣ държави още 4,188,492 дузини яйца за сума 523 хиляди долара, а прѣвъ 1901 год. — 126,495 дузини за 10,234 долара. Ако продължаваме да сравняваме, ще видимъ, че приходътъ на отъ среброто е 715 мил. дол., отъ овчята вълна—38.3 мил. долара, изобищо отъ овцетѣ—60.9 мил. дол., отъ свинетѣ—188 мил. дол., отъ памука—261.9 мил. дол., отъ овеса—166.6 мил. дол., отъ пшеницата—240 мил. дол., отъ картофѣтѣ—52.8 мил. долара. Желѣзнитѣ птащи сж донесли 332.6 мил. дол. и сж раздали дивиденди 81.8 мил. долара. Ще каже и желѣзницитѣ сж дали по-малко печала отъ птицевѣдството!

Птицевѣдството ни, което нѣма още 50 години, макаръ и да даде 357 мил. долара, повечето отъ които влѣзоха въ ржцѣтъ на чифликчѣитѣ, е още въ пелени. Казватъ, че този, който успѣе да направи, щото тамъ, дѣто по прѣди е расло едно листенце трѣва, да растатъ двѣ, е благодѣтелъ на челоувѣството. Огъмъ тази страна нашитѣ птицевѣдци стоятъ редомъ съ едритѣ говедари, свинари, овчари и коняри. Тѣ произвеждатъ едри породи пилета, 2 пъти по тежки отъ пилетата на едноврѣменнитѣ мѣстни кокошки. Носливитѣ ни породи кокошки носятъ двойно, често пѣти и тройно повече отъ напѣшнитѣ лоши птици. Народнонаселението ни расте и иска да се храни. Нашитѣ западни пасбища, по които пасѣха грамадни стада добитъкъ, необходимъ за прѣхраната на 70 мил. жители, вече сж разпокъсани между дребни чифликчии.

Всичко това ни принуждава да търсамъ други извори за нуждитѣ си откъмъ месо, защото американецътъ не може безъ него, а пъкъ добивката на говедо-

то не става за скоро и струва много по скъпо отъ птичето. Вече на 5 недѣли паткитѣ могатъ да тежатъ 2 до 2 1/4 кгр., а пилето, като захванемъ отъ какъ стане 1/2 кгр. чакъ доде порастне добръ, винаги има купувачи. Произвеждането на 1 кгр. пилешко или пачешко месо е по евтино отъ произвеждане на 1 кгр. свинско или говеждо.

Птицевѣдството е единичното занятие, което може да се упражнява наредъ съ другитѣ селски работи. Въ Америка днесъ то е най-производителниятъ клонъ.

Хр. Юрдановъ

По народното събрание

71 засѣдание (26 Юлий). Засѣданието е отворено въ 2 часа слѣдъ обѣдъ, отъ прѣдсѣдателя г. А. Франга, присѣтствуватъ 80 души народни прѣдставители и всички Г. да министри.

Въ това засѣдание сж приети както сж докладвани отъ докладчикитѣ *законопроектъ за ежегодния континентъ новобранци за потѣване мирно-врѣмения състѣвъ на войската*.

Прѣдложението за освобождаване отъ служба мюхамеданитѣ; и

Законопроектъ за протѣряване смѣткитѣ на Народ. Събрание.

Приетъ е сжщо *договора сключенъ съ Русия за разпѣняване международни пощенски записи.*

Мянаи сж на второ четение *законопроектъ за измѣнение на чл. 4 отъ закона за допълнение въоръженieto и пр. на войската; на първо четение законопроектъ за измѣнение чл. 8 отъ закона за засѣляване на незасѣленитѣ земи; на второ четение законопроектъ за привилегированитѣ земи на земледѣл. каси който гласи:*

„Земледѣлскитѣ каси иматъ обща привилегия по събрание на свойѣ земиа въ ржу иматѣ и произведенията отъ тѣхъ прѣди всички други креаси, включая ипотекиранитѣ и ония на държавата, произходящи отъ неправенитѣ отъ каситѣ земи на земледѣлцитѣ:

а) За доисхранването домохазитѣ на земледѣлца и добитъка му до нова жѣтва; и б) За поупка на сѣне и за прѣпѣняне на реко пѣта.

Забѣлѣжка. Начина на отпущанието на замитѣ прѣвидени въ настоящия законопроектъ, ще се уреди съ особенъ правилникъ.

Г. Д. Драгиевъ каза, че за да бѣде привилегията пълна трѣбва да се прѣмахнатъ обясненията въ буквитѣ а и б направени въ законопроектъ.

Г. К. Досевъ каза, че не е трѣбвало да се прокарва принципа за привилегийтъ за земледѣлца, защото ще стане причина да се съсипятъ мнозина търговци, които имали земиа съ земледѣлцитѣ.

Г. И. Воденичаровъ каза почти сжщото и е на мнение да се отложи законопроектъ за маесенъ, като се изучи въ-странно.

Г. Я. Забуновъ каза, че законопроектъ трѣбва да се приеме зашто целѣта му е да запази земледѣлското население отъ лихваритѣ, които толкова много сж го експлоатирани. За да бѣдатъ привилегийтъ пълни, съгласенъ е съ прѣдложението на г. Д. Драгиевъ.

Г. Д. Драгиевъ каза, че не сж прави ония които говорятъ противъ привилегийтъ даваши на земледѣлцитѣ. Защо тия привилегий да не се дадѣтъ на земледѣлцитѣ, когато за другитѣ граждани има създадени цѣлъ редъ привилегий? Закона за писанитѣ и привилегия за чиновницитѣ и офицеритѣ, слѣдъ като тѣ напуснатъ служба-тъ; отнеманието възможността да се секвестриратъ паритѣ въ спешовната каса е тоже привилегия и пр. Щомъ за другитѣ сж създадени привилегии, нека ги иматъ и земледѣлцитѣ и нека нѣй сетне тѣ да се отърватъ отъ безбѣжната ржка на лихваря, който по нѣкоя и ривата отъ гърба нѣй се стреми да смѣне. Прѣдлага да се приеме законопроектъ.

Г. К. Досевъ каза, че съ тоя законъ нѣма да се помогне на земледѣлското население, напротивъ, съ него ще го развратимъ повече, като ще го научимъ да не плаща дълговетѣ си.

Г. Н. Мушамовъ е за приемането на закона, но желае да се нареди така щото строго да се съблюдава да се употребяватъ паритѣ за целѣта, както се иска въ законопроектъ.

Г. Юр. Г. Дордовъ каза, че е противъ тоя законъ но желае да се отложи за идущата сесия.

Гласуванъ законопроектъ е приетъ. Мянаи е на второ четение *законопроектъ за допълнение чл. 97 отъ краж-*

данското сждопроизводство (закон за чедниити имоти), сѣдѣ което заседание е дигнато въ 9 часа вечерята.

72 заседание. (27 Юлий). Засѣдание то е открито въ 9 часа прѣдъ обѣдъ отъ подпрѣдседателя г. Д. К. Поповъ, въ присѣдствіето на 80 души Нар. Прѣдставители отъ 178 души.

г. м-ръ генералъ Паприковъ отжествува, Ловченския Нар. Прѣдставителъ г. Я. И. Забуновъ е питалъ г. м-ръ на правосъдието, знае ли той, че нѣкои отъ сѣдъ пристави, когато сж отивали по секвестръ на имоти, посѣтали и на наизвитъ на мимитъ и не вѣститъ и на чергитъ на моматъ и ако знае, ведъ ли е нѣвакви кѣрки противъ това.

г. м-ръ Радевъ казва, че билъ наредилъ што за въ бѣдаче да се не повтарятъ подобни работи.

г. К. Малевъ, казва, че по селата крѣчмаритъ, които сж и селски лихвари, продължаватъ да даватъ на населението раяни видове върмени храни съ кѣло, а ги прибиратъ съ стари крѣии. Пята г. м-ра не мисли ли да вземе мѣрки спрѣмъ такива лица.

г. м-ръ Абрашевъ, казва, че ще вземе бѣлѣжка отъ думитъ му и ще направи нужното разпореждане.

При третото четение на закона за Чедниити имоти сж направени нѣкои бѣлѣжки отъ г. Драгиевъ, Т. Начевъ Я Забуновъ и А. Груевъ, но тѣ, при отдѣлното гласуване паднали. Гласували за закона 84 души, противъ 5.

Прѣтъ е закона за привилегіитъ на земледѣлскитъ каси, съ 80 гласа, противъ 6

Прѣтъ е сжко закона за измѣнение чл. 4 отъ закона за допълнение въоръженіето и пр. на войската, съ 82 гласа противъ 2.

Минато е на второ четение законопроекта за измѣнение чл. 7 отъ закона за селскостопанството на незаселенитъ земи.

Минато е на първо четение прѣдло жението за отпущаніе отъ земледѣлскитъ каси земи на лозаритъ, ето и самото прѣдложение: 1) Земледѣл. каси, олдѣ като провѣрятъ приготвенитъ (реголвани) мѣста за лозята, които ще се посаждатъ съ присадици върху лози отъ американски подложки, отпускатъ нуждитъ земи на стопанитъ — лозари за посаждане на тия лози; и 2) посадениитъ съ срдѣства отъ землед. каси лози, до окончателното имъ издѣлжение на каситъ, не могатъ да бѣдатъ продавани отъ никого друго освѣтъ по възканіето на пошѣватитъ каси и то само за сумитъ броеви срдѣшу тия лози.

За приеманіето на това прѣдложение говорятъ г. г. м-ръ Прѣдседателя Я. Забуновъ, Вл. Димитровъ и П. Въжаровъ и сѣтъ гласувано то се прие съ болшинство.

Продължили сж се разискванията по нередовности въ Българ. Нар. Банка и сѣдѣ това заседание се е закрыло въ 8 часа вечерята.

ХРОНИКА

Годишния празникъ на Българ. Землед. Народ. Сюзъ — 1-й Септемврий («Св. Симеонъ Сталпникъ») наближава и както се научаваме много отъ селскитъ дружи сж почнали още отъ сега да правятъ приготовления за по блѣскавото му отпразднувание тая година. Необходимо е и намъ едно общо годишно праздувание, на което събра ни да можемъ да поговоримъ по разни въпроси, досегащи изрѣфаната ни вече отъ разни лихвари, черга; да обмислимъ и уладимъ ония недоразумѣния, които възможно е и да имаме и които ни прѣчатъ въ успѣха за постиганіе ония благородни цѣли и идеали, които сме прѣдприели и които споредъ насъ сж полезни, както частно намъ, така и на страната. Нека всѣки единъ земледѣлецъ да погледне за минутка на дѣръ и ще забѣлѣже, че земледѣлската кауза посрѣдъ толкова мѣчнотии, спѣнки и прѣпятствія, отъ страна, както на разнитъ вълчи партии, така и отъ самитъ правителства, въ продължение на една три годишна усиlena борба успѣ да достигне до днешното си положение. Това обстоятелство се обяснява отъ това, че миналата година земледѣлскитъ дружи изкараха въ Народното Събрание 7 души свои Народни прѣдставители, а тая година се удвоиха на 14.

Едно сме само влѣ—отъ финансовата страна, но и това ни утѣшава, че

въ прѣдстоящъ IV конгресъ тоя въпросъ ще се разрѣши отъ г. г. делегатитъ въ една или друга смисълъ.

Окръжнитъ избори споредъ свѣдѣніята, които имаме почти всеждѣ сж спечелени отъ правителството. Това се обяснява твърдѣ лесно, като се има прѣдъ видъ, отъ една страна работното врѣме прѣзъ което тѣ станаха и отъ друга, страшната апатия въобще къмъ всички, които толкова често станаха у насъ. Исклучение не прави дори и Ловченската околия, кѣдѣто изборътъ е спечеленъ отъ цанковитѣ, които се завѣдиха отъ скоро врѣме, благодарение на г. Михо Каравасилевъ, доскоро нашъ земледѣлецъ, а сега цанковитѣ отъ турско врѣме.

Ст. Загорскитъ Нар. Прѣдставителъ г. Д. Драгиевъ тѣзи дни е далъ отчетъ на избирателитъ си въ с. Трънково, кѣдѣто сж идвали селяни отъ 20 околни села. Сѣщото е направилъ до колкото чухме и г. К. Малевъ, Н. Пазарскитъ Нар. Прѣдставителъ. Подобни отчети се готвятъ да дадатъ и другитъ Народни Прѣдставители отъ Земледѣлската група. Слущаме, че врѣдѣ кѣдѣто Нар. Прѣдставители отъ Землед. група сж ходили и то тия отъ тѣхъ, които твърдо и вѣрно стоятъ на поста си, сж били посрѣщани твърдѣ радушно и симпатично отъ населението.

Еснафскитъ сюзъ, който тѣй до блѣстно е почналъ своята борба е издалъ тѣзи дни двѣ окръжни писма до комитетитъ на еснафитъ, съ които въ едното се канятъ да устрѣятъ метинги и проистиратъ за уволненіето на прѣдседателя имъ г. Ил. Джамджиевъ, а съ другото, да се погрижатъ съ распространение на сюзний имъ вѣстникъ да събиратъ абонамента и членскитъ вноски, за да се улесни трудната, но благородна задача на сюза.

Мнозина ни питатъ вѣренъ ли е слухътъ, че Земледѣлскитъ и Еснафскитъ сюзии искали да дѣйствуватъ съвмѣстно по всички въпроси, които засѣгатъ интереситъ на тѣзи двѣ организации. Отговаряме, че този въпросъ ще бѣде поставенъ на разрѣшение въ прѣдстоящъ IV земледѣлски конгресъ, отъ разрѣшеніето на който въпросъ, въ една или друга смисълъ, ще зависи и повѣдението на Комитета на Земледѣлскитъ Сюзъ, което ще трѣбва да държи за въ бѣдаче. Въ всѣки случай, ние гледаме твърдѣ съчувствено на борбата подета отъ еснафитъ и бахми желали щото земледѣл. дружи да идватъ всекога на помощъ на еснафитъ, тамъ кѣдѣто могатъ, защото нека не се забравя, че нашитъ интереси и ония на еснафитъ въ много отнѣшения хармониратъ и сж интендични, а тамъ кѣдѣто тѣ не сж такива, което ще бѣде редкостъ, благодаруміето ще умѣе всекога да ги услужда. Нашето мѣние е, че тѣзи два сюза, равно или кѣсно, ще трѣбва да се съединатъ за задружна работа. Тогавъ вѣрваме че и ловджийскитъ дружества за властъ, ще бѣдатъ и по обуздани.

Можемъ да съобщимъ на всички земледѣлски дружи въ княжеството, че IV земледѣлски конгресъ е свиканъ на 5 Октомврий г. г. въ гр. Шуменъ. За това поканватъ се всички да се свикатъ на събрание и обмислятъ въпроса било по избирание на делегати, било по събиране на членски вносове. На събраниято, въ което ще се избиратъ делегати, трѣбва да се съставятъ протоколи въ двойни екземпляри съ обозначение имената на участвуващитъ въ конгреса, които да бѣдатъ готови щомъ получатъ окръжното писмо, да ги пращатъ веднага въ комитета въ Плевенъ. Ако въ случай се разрѣши пѣтувание на делегатитъ съ намалена цѣна по желѣзницитъ, за което сж направени постѣпки, тѣзи протоколи ще послужатъ именно за това. Това съобщаваме за знание, за да не се появятъ

недоразумѣния, а най главно, да не се укѣснѣ съ врѣмето.

Утвѣрденъ Законъ. Въ брой 174 отъ 14 Августъ н. г. на „Дър. Вѣстникъ“ е утвѣрденъ закона за привилегированитъ земания на земледѣлскитъ каси, който гласи:

Членъ единственъ Земледѣлскитъ каси иматъ обща привилегія по събиране на своитъ земания върху имотитъ и произвѣденията отъ тѣхъ прѣдъ всички други креанси, включая ипотекиранитъ и ония на държавата, произходящи отъ направенитъ отъ каситъ земи на земледѣлцитъ:

а) за доизхранване домочадието на земледѣлца и на добитѣка му до нова жѣтва и

б) за покупка на сѣме и за прѣбиране на реколтата.

Забѣлѣжка I. Забранява се секвестрираніето на отпуснатитъ суми или храни за посѣвъ и доизхранването на пострадалитъ отъ градобитнина земледѣлци, било отъ държавата било отъ частни кредитори.

Забѣлѣжка П. Начинатъ на отпусканіето на заемитъ прѣдвидени въ настоящия законъ ще се уреди съ особенъ правилникъ.

По свѣдѣніята, които имаме, Видинската градска земледѣлска дружба, развива една похвална дѣятелностъ. Прѣдседателя на дружбата г. Гаврилъ Станковъ ни пиши слѣдното:

„Бодростъ на истинския м-ралъ ми диктува и задѣлжава съ нѣвъзвизмена енергия да работа въ интересъ на Землед. дѣло въ нашия забравенъ и крайно испадналъ селеникъ (земледѣлецъ), за събужданіето му и съставяне на земледѣл. дружи въ цѣлия Видински окръгъ. Впрочемъ Г-нъ Прѣдседателю, при първата ми обиколка въ селата ни и слѣдъ обясненіето и значението на тая землед. дружба се указаха съ голѣма жажда за съставяне на земледѣлска дружба отъ испадналии земледѣлци.

То ва това моля, Г-нъ Прѣдседателю на распорѣдѣтъ ми се испратятъ 20—30 устава и ми се даде по това по обширни наставления.

Прѣдседателя на Видин. Град. Зем. Дружба: Гавр. Станковъ“.

Едно отъ нововведенитъ култивирани земледѣлски растения напоследѣтъ въ страната е и рапицата, която до прѣди нѣколко години не е била извѣстна на нашия селянинъ, но поради голѣмата имъ доходностъ, спорѣдъ даннитъ отъ министерството на т-та и з-то, тая година е имало посѣто рапица въ 39 околии или въ 605 общини и то исклучително въ Сѣверна България. Засѣто е всичко 376,966 декари и 5 ара земя, а полученото количество рапица възлиза на 35,856,120 килогр. Най-много рапица е произвѣдена въ Свищовска околия 8,047,440 кгр., въ Орѣховска 5,683,284 кгр., въ Плевенска 4,528,953 килограма, въ Никополска 2,559,987 кгр. въ Търновска 2,473,171 кгр., въ Ломска 2,407,680 кгр., въ Ловешка 1,726,335 кгр., въ Разградска 1,707,730 кгр., въ Бѣленска 1,547,730 кгр., и въ Бѣлослатинска окол. 1,203,778 кгр. Най малко рапица е било получено въ Габровската околия.

Така че, тая година сж влезли въ България около 7—8 милиона зл. лева и благодарение на нея много отъ земледѣлцитъ можаха да си погасятъ частъ отъ дълговетъ, за да не имъ секвестриратъ отпуснѣ на зелено другитъ храни, като жито, кукурузъ и др. Тая година вѣрваме да е посѣта повече.

Съобщаваме за знание, че агентъ на вѣстника ни г. Ив. Диковъ отъ с. Крамолинъ, Севлиево прѣстава да бѣде тактъвъ и се поканва въ най-скоро врѣме да уравни смѣткитъ си въ редакцията, иначе ще се обрнемъ до надлѣжното мѣсто.

Поканваме сжко г. Бени Крътевъ, Русенски депутатъ, да ни изпрати кочанитъ дадени нему и да прѣдстави смѣтка отъ гдѣ какво е получилъ за да знаемъ и ние какво да правимъ.

Отъ двѣ-три години насамъ по житата и ячемицитъ се забѣлѣзва въ голѣмъ размѣръ »главнята« и »пиявица« — упойтелното жито. Ако земледѣлцитъ не зематъ мѣрки за вѣждаче да прѣчастатъ сѣмената си отъ тия плѣвели и болести рискуватъ за идущата година, вмѣсто жито да женатъ »главнята« и »пиявица«. За да се даде възможностъ на земледѣлцитъ да се научатъ какъ да прѣчистятъ житата си отъ упойтелното жито и какъ да убиятъ »главнята« въ житата и ячемицитъ съ синъ камѣкъ (инкрустиране на сѣмето), Търновския Инспекторъ по Лозарството и Земледѣліето г. Г. Ив. Дачевъ е назначилъ изъ цѣлий му повѣренъ районъ практически курсове, които ще се произведатъ отъ самия него отъ 20 Августъ до 3 Септемврий.

На курсовѣтъ ще се даватъ упѣтвания и по обработката на рапицата.

Сѣки кметъ отъ общината, въ която се открива курса, ще влѣзне въ споразумение съ единъ или двама земледѣлци които да дадатъ отъ 2 до 5 крини жито или ячемикъ за инкрустиране и толкова — примѣсено съ »пиявица« за прѣкарване прѣзъ триора, който г. Инспектора носи съ себе си.

Има издадена особна програма въ която сж опрѣдѣлени днитъ за селата въ които ще станатъ курсовѣтъ, които по нѣмание мѣсто неможемъ да помѣстимъ.

ЗЕМЛЕДЪЛСКО ДВИЖЕНИЕ.

Въ с. Тръстеникъ—Плевенска околия, земледѣлската дружба си е избрала новъ съставъ на настоятелството си, въ който влизатъ слѣднитъ лица: прѣдседателъ Коло Ивановъ, подпрѣдседателъ Никола Марковъ, секретаръ Панко П. Доровски, вѣстници: Даки Мариновъ и Цонко Тодоровъ.

Въ с. Дюдючелии — Харманлийска околия, земледѣлцитъ събрани на събрание на 21 Юлий н. г. едногласно рѣшили да съставятъ земледѣлска дружба, за която цѣлъ избрали изъ помежду си слѣднитъ лица за настоятелство: прѣдседателъ Пеню Желевъ, касиеръ Пеню Вълковъ, свѣтници: В. Геневъ, Г. Янчевъ, Т. Петковъ, Д. Славчевъ и Геню Ивановъ.

ЗЕМЛЕДЪЛСКО-МЕТЕОРОЛОГИЧЕСКИ БЮЛЕТЕНЪ

за юний 1902 г. по новъ стилъ (18 юний до 18 юлий по старъ стилъ).

Врѣмето посѣтитъ, лозята и пр. Прѣзъ отчетния юлий по н. ст. (отъ 18 юний до 18 юлий по ст. ст.) врѣмето е било приближително съ 2° по хладно отколкото срдѣно се пада за тая мѣсецъ, но въ по голѣмата частъ на княжеството е имало на нѣколко пѣти такива топли дни, каквито отъ пѣтъ шестъ години наредъ не се бѣха случвали. Валежитъ на малко мѣста е билъ достатѣченъ за прѣуспѣвание на расителността. Особено чувствителна е била оскъдицата отъ дѣждъ въ Кула, Видинъ, Ковлоудъ, Балчикъ, Месемврия, Айтосъ, Ямболъ, Свиленъ и Казьлагачъ, защото въ всичкитъ тѣхъ мѣста и прѣзъ по прѣдния мѣсецъ бѣше прѣвалявало твърдѣ слабо. Поврѣдитъ отъ градъ сж мишожии, особено като се сравнятъ съ тия отъ по първия мѣсецъ, както и съ тия отъ миналата година по това врѣме. Въ нѣкои мѣста, особено въ Свищовско, Русенско, Варненско, Къзьлагашко и Пазарджишко бостанитъ били нападнати отъ зелената въшка, а въ Ахиялско, Айтоско, Бургаско и Харманлийско посѣвитъ на и лозята отъ полски мишки.

Сухото врѣме не особено е благоприятствувало за лесното прѣкопване лозята, бостанитъ, тютюнитъ и царевицата, а угареніето на много мѣста е вѣрвало твърдѣ трудно или никакъ не е могло да се извършва. Особено закъснение се чувствува въ приготвяніето угари за есенната рапица, която лѣни на много мѣста въ Свищовско бѣше насѣта вече прѣзъ юлий. Жѣтвата, напротивъ, се е извършвала всеждѣ безъ изключение при такива благоприятни условия, както отдавна не се е случвало; всички есенни посѣви сж прибрали на врѣме и добръ запазени, а на прѣвършване е била жѣтвата и на пролѣтнитъ жита. Започиано е и продъл-

жавало брането на конопа, фасулите, нахута, амасона и пр. Със изключение на някои планински места, вършитбата всеждъ е започната и продължавала, така също при необикновено благоприятни условия; тя ще бъде свършена много по рано от други години. Във Софийски някои села на харманите сж зароботели, като никога още от Петровденъ.

Резултатите отъ жътвата и вършитбата на есенните посъви и овеса сж оправдали всичките очаквания. Тазгодишната реколта безспорно е най добра отъ реколтите на последните пет години, а отъ няколко места явяватъ, че такова добро плодородие не е имало отъ освобождението насамъ. По изчисленията, направени въз основа на засътитъ пространства и полученото сръдно производство пръвъ земледѣлската 1898—1899 година, приблизителните количества отъ тазгодишната реколта на прибраните вече четири главни вида вършени храни сж отъ пшеница ес. 12406000, ечемикъ ес. 4020900, ръжъ ес. 2703000 и овесъ 4548000 хектол.

Късните пролѣтни посъви и царевичи, тѣ на много места сж останали много слаби. Най много е пострадала царевичата и особено въ околните: Кулека, Фердинандска, Еленска, Къзлагашка и Новозагорска; сугарните царевичи почти изгорѣли отъ сушата, а голѣма частъ отъ рано сѣяните якарали рѣса, прѣди да сж покарали класове (кудени). Ако къмъ края на отчетния периодъ не бѣха завалили доста добри дъждове, реколтата отъ царевичата щеше досуши да се компрометира; следъ тия дъждове, обаче, царевичата ще може да чака десетина дни за по напистели дъждове, за да се съвземе и да се получи и отъ нея ако не като ламското, то поне доста добро плодородие. Около 1/14 юли е имало на няколко места втасала царевича за ядене.

Лозята. Сухото врѣме прѣзъ тоя периодъ на доста места не е позволило на лозята да прѣусъпватъ въ развитието си особено силно, но, отъ друга страна, то имъ е принесло тая голѣма полза, че е спомогнало за тяхното запазване отъ пероноспората, която отъ няколко години наредъ почти всеждъ непрѣкъснато ги нападала и ги бѣше крайно омаломощила. Тая болестъ до 18/31 юлий била показвала бѣлѣгъ въ твърди ограничени размѣри, тукъ тамъ въ най ниски места и по лозята, които никога не сж прѣскани нито лами, нито сега. Редовно прѣсканите лозя всеждъ безъ изключение напълно сж запазени, а прѣсканите тая година, като никога до сега, се е извършвало въ утѣшителен размѣръ по всичките лозарски места. На някои места лозарите сж прѣскали и два и три пъти по най успѣшенъ начинъ, а това още повече ще спомогне добръ да се съвзематъ и засилятъ лозята и за идущата година. Отъ сѣга лозята почти никждъ не сж пострадали. Въ Старозагорско по влажни и ниски места се появява въ твърдъ слабъ размѣръ антракноза, тукъ тамъ по лозята имало въ Шумско хлороза, въ Станимашко и Пловдивско — мисень, а въ Айтоско отъ необикновените горѣщици се появява болестта позната подъ името коелеме. Въ Поповско филоксера продължала да се разпространява. Въ Анхалско полски мишки пригизвали гроздовете, но щетите не били голѣми. — Копането и прашенето на лозята е вървѣло трудно само въ някои места, като въ Нога-Загора, Казанлъжъ и пр., а въ повечето места тѣ сж обработвани доста успѣшно.

Къмъ 18/31 юлий състоянието на лозята, сѣтано, общо на страната, е било повече отъ добро; тѣ всеждъ безъ изключение, сж много по добри отъ лани.

Людитѣ и пазбищата. Коситбата на ливадите всеждъ е свършена, сѣвѣтъ въ някои по високи планински местности. Добитото сѣно е по малко отъ лани, но по качество то е особено добро. Втора коситба ще може да се очаква само на малго места.

Пазбищата почти никждъ не сж достатъчно добри; тѣ на много места прѣгровѣли и се нуждаятъ отъ напистели дъждове.

Овощните дървета. Къмъ 18/31 юлий е установено, че овощните дървета сж дали или обѣщаватъ да дадатъ плодородие общо за страната както следва: кайситѣ 2,3, прасковитѣ 3,4, сливитѣ 3,8, ябълкитѣ 3,7, крушитѣ 3,3, вишнитѣ 3,7, дюнитѣ 3,1 и орехитѣ 3,8. Въ Образцовия чифликъ при Русе ябълкитѣ били нападнати отъ кръвната въшка, а въ Радомирско синитѣ сливи пострадали отъ суша сж 20%.

Пчелитѣ и прѣзъ отчетния периодъ не сж имали на всеждъ достатъчно паша, вслѣдствие на което роенето е било слабо. Въ Ломъ и Борисовградъ пчелитѣ се хранили отъ по рано събралия медъ, а въ Сухиндолъ младитѣ рояци бѣгали отъ гладъ. Роене не е имало никакъ или не било започнало въ Ломъ, Фердинандъ, Кюстендилъ,

Радомиръ, Перникъ (Софийско), Панагюрище, Чепеларе, и пр. Много добро било състоянието на пчелитѣ въ Балбунаръ, Разградъ, Попово, Елена, Борисовградъ, Бръзово, Карлово и Самоковъ; като слабо е показано въ Бѣлоградчикъ, Бѣла Слатина, Севлиево, и Пазарджикъ, а въ другитѣ места е оцѣнено като добро или сръдно.

Бубитѣ. Бубохранението е било вършено всеждъ прѣзъ първата половина на отчетния периодъ. И тоя пътъ се установява, че тазгодишната пашкулна реколта изобило за страната е по добра отъ ламшата и по количество и по качество. Като допълнение на съобщеното въ по прѣдния бюлетенъ ще прибавимъ, че по отдѣлно реколтата се оцѣнява като много добра още и въ Габрово, а като добра въ Видинъ, Фердинандъ, Тръвна, Дръново, Бургавъ, Карнобатъ, Казанлъжъ, Карлово, Чепеларе и Голѣмо Конаре. По малко пашкули и отъ по долно качество, сравнително съ миналата година, сж получени въ Горна Орѣховица, Къзлагашъ, Пловдивъ и Кюстендилъ.

Домашните добитѣ. Изобилна паша почти никждъ не е имало; напротивъ, тя е била слаба и дори оскъдна на доста места въ княжеството, а особено въ околните Трънска, Кулека, Ломска (добитѣ измършавелъ), Фердинандска, Бѣлослатинска, Провадийска, Добришка, Ямболъ а, Къзлагашка, Харманлийска, Хасковска и Чирпанска. Тукъ тамъ станало нужно и да се дохранва едрия добитѣ съ сѣно. — Отъ развитиелитѣ болести въ по голѣми размѣри е била разпространена огненица; тя върлувала въ Рѣсенъ (Търновско), Поликраище (Горноорѣховско), въ Златица, както и въ някои села на околните Пловдивска, Пазарджикска, Борисовградска, Чирпанска и Видинска. Също и гърлицата е била доста разпространена, а името въ Саралий, Чанаклий и Долно-Софударе (Казанлъжско), въ Бѣлчево и Михалово (Старозагорско), въ Карашли (Харманлийско), въ Торлак-махле (Новозагорско), въ Кутурво (Яблѣтско), въ Каялий (Бургаско), въ Петрица, Рибенъ, Лѣски и Песерово (Плѣвенско), въ Карлово (Луковитско), въ Костелево (Варненско) и въ Чатлъжъ махле (Провадийско). Забѣлжитѣ вичи отъ сѣга е имало въ Дупница и Радомиръ, въ Туркешлий (Чирпанско), въ Балчикъ и неговитѣ села Сютейманлъжъ и Акаджий. въ Добришкитѣ села Хиджикой. Каралий, Голѣмо Атачъ и Малко Атачкой. Въ Силистра, въ Юперъ и Голѣмо Врамово (Русенско), въ Осмаръ (Прѣставско), въ Омурбей (Пловдивско), въ Рѣсенъ (Търновско) и въ Шахитъ-ка (Лованско). Въсѣ е забѣлжитѣ въ Кюстендилъ, въ Станевци (Бѣлоградчикско) въ Махалата (Плѣвенско), въ Хотница (Търновско), въ Айтосъ, въ Телялъ-хъй (Карнобатско) и въ Ново село (Пловдивско). Късметирами сж били: вжлѣтъ въ Видинъ, въ Батакъ (Свищовско) и въ Севлиево; шарка по овцѣтъ въ Д. ветакъ (Търновско), въ Габр-вица и Портитовъ (Фердинандско), въ Дубрава Бѣлоградчикско, въ Слокошица (Кюстендилско), въ Батковци, Хератово, Божаровъ и Долни Вогровъ Софийско; червенка въ Арабаджиево. Мисилимито и Могилъ (Старозагорско), въ Кадж-кой Новозагорско, въ Лѣвечъ и Свищовско, гдѣто изврѣдъ 150 брави свине.

Домашните птици боледували отъ холера въ Варна, Добричъ, Поповъ, Берковица, и Голѣма Бръстница (Тетеванско), отъ пипка въ Свищовско, Индже-кой и Кортенъ Новозагорско, отъ дифтеритъ въ Казанлъжъ. Въ село Батаджикъ (Анхалско) гжескитѣ били нападнати отъ въшки.

Директоръ: С. Вацовъ.

КНИЖНИНА.

Продължава се подиската на в. »СПРАВЕДЛИВОСТЪ“, година трета. Вѣстникъ „Справедливостъ“ ще излиза и прѣзъ третата си година пакъ седмично и по досегашната си програма. Понеже формата му се поувеличава, но и цѣната му за прѣзъ третата година ще е 4 лева годишно, а 2 лева за полугодие, прѣдплатени. Лицата които ни запишатъ повече отъ петъ прѣдплатили абонати, ползуватъ се съ 20%. Който абонатъ изпрати прѣдплатно годишния абонаментъ направо въ редакцията, получава даромъ за 1 левъ книги. Записването на вѣстника става при досегашните ни настоятели, при прѣдсѣдателитѣ на селскитѣ и околийски земледѣлски дружби и направо въ редак-

цията. Паритѣ се испращатъ чрѣзъ марки, банкноти или пощенски бонове и записи. Всичко що се отнася до вѣстника, изпраща се до редакцията му, въ г. Ст. Загора.

Отъ редакцията.

Помолени сме да извѣстимъ, че десетата книжка отъ сп. „Свѣтъ“ ще излезе на срока съ доста интересенъ материалъ. Платилитѣ абонати и тия, които си внесатъ абонамента най късно до 10 Септемврий н. г. ще получатъ втора безплатна прѣмия: „Какво казва Ламброзо“?

Получи се въ редакцията ни 1 екземпляръ „Птицевѣдство“ отъ г. Хр. Юрдановъ, учителъ въ гр. Котелъ. Че книгата е твърдъ ползвана сама говори за себеси, толкова повече че авторътъ ѝ Ив. Абазий е почетенъ членъ на Птицевѣдското Любопително Дружество въ гр. Москва, а прѣдлаганиятъ прѣводъ — най-новото му съчинение Въ Русия тази книга е излѣзла отъ печатъ прѣзъ 1900 год., така че и за тамъ това съчинение е едно отъ найновитѣ по тази частъ. Г-нъ Юрдановъ е по-мѣстилъ въ прѣдговора си и извадки отъ всѣхъ свѣтски пазаръ съ птици и птичи произведения, съ цѣль да улѣсни читателя и го запознае съ търговията на този новъ клонъ у насъ. Все съ същата цѣль той е прибавилъ пълненъ списъкъ на стр. 107 — 108 на всички български и чужди къщи, които изнасятъ изъ българия яйца и домашни птици и къмъ които нашия селянинъ ще трѣбва да сж обръща, а всичко това прави книгата още по цѣнна и ползвана. Отъ всичко се вижда че г. Юрдановъ се е старалъ да бѣде пълненъ отъ всѣка страна и въ всичко да улѣсни нашия производител на птичи произведения, за това заслужава пълна похвала и издрѣжка въ широкото разпространение на книгата му, която ние горѣщо прѣпорѣчваме. Цѣната ѝ е 2-20 лева.

Получи се въ редакцията ни сп. „Пчела“, кн. 8 (Августъ) съ слѣдното съдържание: Пчеларски календаръ; Запазни матки; Връзката между пчеларството и градинарството; Пчеларството въ Ямболско; Отъ гдѣ произлиза вѣсътъ? Какъ ловятъ рояцитѣ въ Калабра; Разни вѣсти по пчеларството; Отчетъ и Книжнина.

Скоро ще излѣзатъ отъ печатъ „Внука“, комедия отъ Викторъ А. Криловъ въ едно дѣйстви и „Горещи-

тъ писма“, комедия въ едно дѣйстви отъ П. П. Гнедичъ.

Двѣтѣ ще излѣзатъ кждѣ 5 Септемврий наедно въ една книжка отъ около три печатни коли и ще струватъ 40 ст. На селскитѣ библиотеки се отпуска по 30 ст. Всички порѣчки да се испращатъ на адресъ: Драгановъ—Плѣвенъ.

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЪДЕБНИТЕ ПРИСТАВИ

№ 9288

Въ допълнение на обявлението ми отъ 9/10 901 г. подъ № 10568 публикувано въ вѣстн. »Земледѣлска защита«, брой 6 отъ 24/10 1901 год. извѣствамъ на интересующитѣ се, че ще се подложи на втора публична проданъ съгласно чл. 1029 отъ Гражданското Схдопроизводство отъ 2 Септемврий до 2 Октомврий 1902 год. до 5 часа послѣ обѣдъ. Нива, »Воденишки Пятъ« 6 декара въ Бохотското землище принадлежваща на Кито Николовъ отъ с. Тученица не заложена продава се по вѣисканието на Илия Георгиевъ отъ гр. Плѣвенъ по дѣло № 914/901 г.

Наддаването ще почне отъ цѣна произволна.

гр. Плѣвенъ, 20 Августъ 1902 г.

Сжд. Приставъ: П. Георгиевъ

№ 9339

Извѣствамъ, че отъ 24 Септемврий до 24 Октомврий 1902 год. до 5 часа послѣ обѣдъ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти нахлѣщащи се въ Бохотското землище:

1) Нива, мѣстн. „Дзукъвъ Орманъ“ 5-2 дек. 26 лева; 2) Нива, мѣстн. „Калчова Бара“ 5-4 дек. 27 лева; 3) Нива, мѣстн. »Селище« 3-5 дек. 17-50 л.; 4) Бранище »Беглишкото« 8 декара 80 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Петко Ивановъ Дзукъвъ отъ с. Бохотъ има и други задрѣжания продаватъ се по вѣисканието на Ангелъ Беновъ отъ с. Бохотъ за 97 лева и 50 ст. по дѣло № 1102/901 г.

гр. Плѣвенъ, 21 Августъ 1901 г.

Сжд. Приставъ: П. Георгиевъ

ТРИОРИ! ТРИОРИ!

оригиналенъ патентъ

„H E I D“

Най ПРАКТИЧНИ и СОЛИДНИ сж и безъ вентилатори за причистване и сортиране разни храни отъ къклица, врѣдни сѣмена и нечестотии, за което се сортирова.

Тия триори конкуриратъ всички други видове и системи и се продаватъ съ гаранция.

цѣни и условия най умѣрени.

Каталози и подробности на български безплатно.

ГОЛѢМЪ ДЕПОЗИТЪ ПРИ:

ИЛИЯ Л. НЯГОЛОВЪ — Свищовъ.

Плѣвенъ, печатница на Димитровъ & Игнатсвъ